

ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διασκαλιές

■ Άπάνθισμα από τις επιστολές του, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ κοιμήσει αὐτοῦ (†27.2.1966)

Ἱερομονάχου Ἰουστινιανοῦ Πατερικὲς Ὑποθῆκες*

Ὁ σύγχρονος Στάρετς π. Ἰουστινιανὸς (1885-27.2.1966), τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαλαὰμ στὴν Λ. Λάντογκα τῆς Ρωσίας, ἦταν συνεχιστὴς τῆς Ἑσυχαστικῆς Παραδόσεως τῆς περιφήμου αὐτῆς Μονῆς. Μετὰ δὲ τὸ 1925, διακρίθηκε γιὰ τὸν ὁμολογιακὸ του ζῆλο, μὲ τὴν ἄρνησί του νὰ συγκατατεθῆ στὴν βιαία εἰσαγωγή τοῦ νέου ἡμερολογίου στὴν Μονή.

ΤΕΚΝΟΝ ΜΟΥ, ἐπιθυμεῖς νὰ κατορθώσης *προσευχὴ τῆς καρδιάς*, ἀλλ' αὐτὴ δίδεται γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς καρδιάς.

Ὅταν καθαρῶς τὴν καρδιά ἀπὸ τὰ πάθη, τότε ἡ *προσευχὴ τῆς καρδιάς* θὰ σὲ ἐπισκεφθῆ.

Ἡ *προσευχὴ τῆς καρδιάς* εἶναι μία κουταλιά μέλι, ἀλλὰ τὰ πάθη εἶναι ἓνα βαρέλι πίσσας.

Ἡ *προσευχὴ τῆς καρδιάς* εἶναι δῶρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὅπως ἡ μέλισσα φοβᾶται τὸν καπνὸ, ἔτσι ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος φοβᾶται τὰ πάθη μας.

Ὅταν ταπεινωθοῦν τὰ πάθη, τότε ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔρχεται νὰ κατοικήσῃ.

Κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή: «*Εἰς κακότεχνον (δηλαδῆ, εἰς ἀκατάστατον ἢ ἀμετανόητον) ψυχὴν, οὐκ εἰσελεύσεται Σοφία (ἢ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος)*».

✠ **Χωρὶς** τὸν Θεὸ εἶναι βαρετὰ ἀκόμη καὶ στὸν Παράδεισο, ἀλλὰ μὲ τὸν Θεὸ εἶναι καλὰ ἀκόμη καὶ στὴν κόλασι.

Ὁ Στάρετς Ἰουστινιανὸς

✘ **Γίνου** σοφὴ μέλισσα. Δανείσου μόνον ἀπὸ τὸ καλὸ, ἀλλὰ μὴ δίδης προσοχὴ στὸ κακό.

✘ **Ἡ ἀρετὴ** δὲν εἶναι ἀχλάδι· δὲν μπορεῖς νὰ τὴν φᾶς μονοκόμματα.

✘ **Ἡ ἀπελπισία** εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἁμαρτία.

✘ **Οἱ μετάνοιες** εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ τὴν προσευχὴ· ὅπως τὸ σκάσιμο γύρω ἀπὸ τὸ νεο-φυτευμένο δένδρο.

✘ **Ἐγὼ**, ταπεινὸν σεαυτόν, προσεύχου.

✘ **Ἡ ὑπακοὴ** εἶναι ὑψηλότερη ἀπὸ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν νηστεία.

✘ **Θυμήσου**, δὲν θὰ ἰκανοποιηθῆς

ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες.

✘ **Γνωρίζεις** τί εἶναι ὁ Μοναχός; Αὐτὸ εἶναι ὁ Μοναχός: ἄβυσσος ὑπομονῆς, θάλασσα ταπεινώσεως καὶ ὠκεανὸς ὑπακοῆς.

✘ **Υἱέ μου**, ἂν ἓνα βρωμερὸ ὑγρὸ (ἢ ἁμαρτία) χυθῆ μέσα σὲ πολύτιμο δοχεῖο (στὴν ψυχὴ), τότε τὸ δοχεῖο διατηρεῖ τὴν δυσωδία γιὰ πολὺ καιρὸ, ἴσως ἀκόμη καὶ γιὰ πάντα.

✘ **Θυμήσου**, υἱέ μου, εἶναι ἡ ιδιότης τοῦ ἀνθρώπου νὰ πίπτῃ καὶ νὰ ἐγείρεται, ὅμως εἶναι ἡ ιδιότης τοῦ διαβόλου νὰ παραμένῃ πεσμένος.

✘ **Υἱέ μου**, νὰ σκέπτεσαι ὅτι θὰ ζήσης ἄλλα ἑκατὸ χρόνια, ἐπίσης δὲ ὅτι θὰ πεθάνῃς αὔριο.

✘ **Μεγάλα** χαρίσματα δίδονται γιὰ μεγάλες δοκιμασίες.

✘ **Μετὰ** τὴν γεῦσι γλυκύτητος (πνευματικῆς χαρᾶς), δὲν θὰ ἐπιθυμῆς πικρότητα (ἁμαρτία).

(*) Μετάφρασις ἐκ τοῦ «Πατερικοῦ τοῦ Βαλαάμ», περιοδ. «Ὁ Ὁρθόδοξος Λόγος» / (The Orthodox Word), ἀριθ. 187-8/Μάρτιος-Ἰούλιος 1996, σελ. 120-141, Πλατῖνα Καλιφορνίας Η.Π.Α.